

maipak adott kifejezést. Kaczevinszky ur felett neki azon értelemben, miszerint minden honpolgárnak szabadságában álljon saját nyelvét használni megyéjében; de ne felejtse mindamellett senki sem, hogy egy anyának, a magyar hazának fiai vagyunk, s hogy vétket követ el, ha a hazát, mint maga ellen, az, ki a nemzetiségi követeléseket túlbírtván a hazára nagy veszelty, önmagára pedig orosz kancsukat hozni törekszik.

Ezzel szétszórt a gyűlést még nagyobb bizodalommal Kaczevinszky iránt, mint a minövel az értekezlet előtt irányában viselkedett.

— Midőn ezen gyűlést becses lapja számára leirtam, kettős volt a czélem. Először: hogy a föllépésnek egy igen jó, békés módját mutassam meg, sokkal jobbat ennél, midőn a jövődombeli törvényhozó kocsmáról kocsmára jár és... a népek tapintata megtalálja a maga emberét. Második czélem pedig az volt, hogy tudassam a megyei urakkal, kik Dienes urat költözték ide hozzánk, hogy gondoskodásukat van okunk megköszönni.

Egy választó*)

BELFÖLD.

Levelézés.

Hont megyéből.

Az „Autonomia” szép és jól berendezett mutatószámait vettük a midőn a felelti örömtünet tudatának a szerkesztőségével, egyszerűsége tudósításainkat hozzá intézni ezennel megkezdjük Hontból.

Az „Autonomia” jogosultságát, a „Religio” szerkesztőjének véleményéhez járulva, elismerjük nemcsak, de annak szükségét is védelmezzük; valamint a kenyér-irigység támasztása polémiákat az „Autonomia” irányában mindig kellő értékére leszállítandóknak tartjuk.

S mert tudósításaink nagy része mindig megyénk politikai életének hullámzását fogja képviselni, annál ösztönibb örömmel öhajjuk ezt az „Autonomia” hasábjain tenni, mert programmal vallott elve: pártállástól független közjogi, de mindig nemzeti politikát követni, a törvény sorompói közt mozogni mindig, de még is határozottan szabadelvűleg a kormánnyal vagy magasabb testületekkel szemben.

Egyszer mindenkorra kijelentem tehát, hogy az „Autonomia” hontmegyei tudósítói politikailag azon alapon áll, melyet a nemzet 1867-ben megalkotott, a kiegyezkedés barátja lévén, annak minden következményeit is öhajjuk és elfogadjuk, s politikai tekintetben bár magat a legfüggetlenebb felfogásnak a véleményüket közzé véli sorolhatni, mégis és épen azért pártállástól függetlenül a dolgok érdemében kívánja tudósításait szerkeszteni.

Pártfegyelmet személyére nézve nem ismer. Következésképp ennek következményei se fogják őt korlátozni; függetlenül föl és le fogja véleményét közzétenni s ily szemtelven át venni bonczkés alá a dolgokat, különösen a követválasztási mozgalmakat.

A katolikus érdekeket mindazonáltal ez professo, — mert hisz azért választja az „Automiát” — védeni s annak védelmét követelni fogja s ezt is a vallás szabadságát.

*) Ezen tudósításnak annál inkább örvendünk, mivel a t apát-plébános úr úgy híven hazafias és alkotmányos, valamint tántoríthatlanul katolikus szelleme, a mai kormányt, azon qualifikációt is bírja, melyek a nép bizalmát, az intelligencia becsületét aratják. Öhajjuk, hogy minél több hasonlóságot és tehetséges tagját láthassuk fölléptetve a hazafias és felvilágosult kath. papságnak. Szerk.

badtság s vallás-egyenjóság nagy elvének átértett hatása alatt.

A törvényhozók házának bezárta után, sőt előtt, talán legelőször indultak meg Hont megyében a képviselő választási mozgalmak; dacára annak, hogy ha valahol, itt mindenesetre compact tömör tömeget képez a Deákpart.

Egy, még múlt évi november 19-dikén tartott párt konferencián kijelöltetett 3 egyén képviselő jelöltül, névszerint: Paczola János, Majláth István, és Zmeskall Zs. A második a lemondott Búócz Kálmán helyébe, a harmadik Ivánka Zsigmond helyébe, kiről a kollissák mögüll azon hír terjedt, hogy birtokai körültekinthető kezelése végett visszavonul; csak is így volt megmagyarázható, hogy Zmeskall Zs. nem volt hajlandó elfogadni a jelölt séget.

Azonban azóta egy másik szűkebb pártértekezlet is tartott azon eredménnyel, hogy: Zmeskall Zs. nemcsak képviselő jelöltségéről, de az első alispánságról is lemondott, és így Hontmegye deákpartja a következő 3 képviselő jelölttel készült a választási tere: a) szalkai v. kerületben: Majláth István m. főjegyző, b) ipolyi kerületben: Paczola János, volt országgyűlési képviselő; c) némethi v. kerületben Ivánka Zsigmond volt országgy. képviselő.

Az ellenzék párt, mely csak a napokban szervezkedett, főnebbiek ellenébe saját kebelőzői követeléseket tűzte ki: szalkaiban: Sembery Istvánt ipolyiban: Laszkári Miklós pártvezért, némethiben: Dacsó Pált.

Mindezek közül kik fognak az országház szent csarnokába jutni, a jövő titka; de ismervé a pártállásokat, ismervé a megye közönség nagy részének politikai belátását, valószínűbb a deákpart győzelmé, bár öhajjuk a megmérkőzést már csak azért is, hogy lássuk, mennyire képes a most szervezkedett ifjú ellenzék párt, De itt kockázatot egy állítást, melyet aligha lesz képes valaki a honti ellenzékől alaposan megcáfolni. — Mig a honti ellenzék nem bír fölemelkedni a parlamentarizmus ellenzék. nívóujára, mig nem fogja magát olylva szervezni, hogy bevallott elvei neki tekintélyt kölcsönözzenek, tekintélyt, mely azon szükségességéből származik, ahol nincs ellenzék, (mint például megyegyűléseinken) ott nincs az igazság kipuhatólása körül élénk vita, a hol nincs vita, ott vapál a szent igazság; addig Hontban az ellenzéknek jövője nincs, de még csak tere se; már pedig tér nélkül működni akarni, működni pedig siker reményével a jövőre nézve: kockázatotott eljárás.

Gyakori viszontlításig a mozgalmak idején.

Justitia.*)

Választási mozgalmak. Pesten január 5-diken a városházán a bezárt választói egybegyűlések. — Hava s röviden előadta az összejövetel czélját, i. hogy a jelenlevők Deák Ferencz felkeresését és kérését, miszerint a belvárosi képviselést a jövő országgyűlésen ismét felvállalja. A küldöttség szónoklást Schwendner apát felv. pélbános köztetséssel felkérte, a választók Deák Ferencz lakására az „Angol királyné”-ba mentek. Miután Deák mindenkiel kezefogott, Schwendner következő szavakat intézte hozzá: „Mélyen tisztelt hazafi! Mi Pest belvárosi választók már két ízben szerencsések voltunk, ön előtt megjelenni, s önt szívünk mélyéből felkérni, hogy az országgyűlésen minket képviselni méltóztassék. Úgyes orvost kerestünk, ki a beteg hazát lábra hozni segítse és ügyes vezért kerestünk, ki megfontolva seregének erejét,

Szívesen látjuk. Szerk.

ovatosan és biztosan győzelemre vigye. Mi hála Istennek mind két ízben ezt feltaláltuk. Most harmadik ízben vagyunk oly szerencsések s ugyanazon tisztelettel s ugyanazon bátártalan bizalommal szívünk mélyéből felkérjük önt, miszerint a közelgő országgyűlésen Pest belvárosi részéről a képviselő jelöltséget elfogadni méltóztassék, a király öröme s vigaszára, városunk javára s egész hazánk boldogítására. (Eljenzés.)

Deák zajos s lelkesült éjjen ek alatt szónokkal kezefog, s következőleg válaszolt:

Tisztelt választók! Mélyen meghatótt e megtiszteltetés s meleg köszönetet mondok érte. E megtiszteltetés helyeslét foglalja magában azon politikának, melyet én is a többséggel együtt az ország javára követni szűk ségesnek láttam; fajna, ha eljárásom helyeslésre nem talált volna. Annál nagyobb örömmel veszem azt, hogy polgártársaim, kik e bizalommal engem megtiszteltek, e bizalomban magukat megosolva nem látják s megnyugosznak azon politikában, melyet mi ezen országgyűlésen követünk. Köszönettel fogadom és elfogadom a meghívást. (Eljenzés.) Azon politika mellett, melyet követünk, s mely választóim helyesléseivel is találkozik, azon politika alapján az ország közjára működni, annak anyagi és szellemi fejlődését előre vinni, polgári kötelességemnek tartom mindaddig, mig erőm és egészségem engedi. Programot nem tartok szükségességnek adni, (helyeslés) mert helyeselve az eddigi eljárást, helyeslét azon programot is, melyet eddig követtem s ehhez ezentul is ragaszkodom. (Eljenzés.) Ha Isten segít benünket, igyekszünk fogunk mindent a hon javára tehetni. En mindig kötelességemnek tartottam, polgártársaim bizalmát azzal hálálni meg, hogy azt, amit a hazajavára szükségemnek láttam, emyedetlenül s minden kétkedés nélkül követtem azon tiszta buzgó érzellemmel, mely eddigi eljárásomat vezérelte s Isten segítségével ezentul is vezérelndi. Tehát választóim szívöböl megbizottságot, és bizalmukat és ha a választó kerület többsége is azt akarja, én ismét képviselőjükk leszek a jövő országgyűlésen. (Eljenzés.)

A pestjőzsefvárosiak felhívása folytán Szentkirályi Mór a jelöltséget elfogadván, Gyulai Pál visszalépett.

— Kassán mind a Deákpart, mind az ellenzék klubot alakított. Igen valószínű, hogy a képviselő Deákpart lesz.

A minap megjegyeztük, hogy a vidéki balközépek gyakran és igen szívesen hangoztatják a széles népszerűségi frázisait: „Nem nyertünk semmit”, „mind elvesztettünk”, „Az add elviselhetlen”. Az előttünk fekvő „Bihar”, a mely a balközép organuma akar lenni, újabb tanúsága annak, hogy a „balközép” a vidéken örömet használja a szélsők jelszavait. A nagyváradi „balközép” gyűlést tartott s egy küldöttséget megnevezett Tokody Ágoston volt képviselőhöz, hogy őt felkérje a képviselőség elvállalására. A küldöttek eljárása eredményről Mezey Mihály értesítette a gyűlést, kinek előadásából a „B.” után a következőket vesztük át:

Volt képviselőnk szállásán föltalálván előadtuk járatunk okát és megbizottságunkat. Válaszban volt képviselőnk érintette a balközép kifejtett működését és ismeretes elveit; megemlítte, hogy a mult országgyűlésen megfeszített erő, a legszentebb akarat dacára s emmi eredményt sem vívhattak ki; a volt többség mellett a hajtörést kellesz vedelniök. Tokody Ágoston visszalépvén, a váradi balközép Györfly Gyulát jelölte ki képviselőül.

— Az aradi Deák part szervezkedik. A város legtekintélyesebb polgárai, száma mintegy harminczan értekezletre hívták a város azon választóit, kik az 1867-es országgyűlés által szabályozott közjogi helyzetet alapul elfogadva, azt tovább fejleszteni öhajják és a belkérdesekben reformot követelnek, szóval hazánk bölcsé, Deák Ferencz politikáját vallják. — Hogy Aradon deákpartit jelöltet választanak, kétségtelemnek mondható. — Az aradvárosi közgyűlés január 4-én megválasztotta a központi választó bizottságot és felvette bele néhány izraelitát is.

— Nyiregyháza Bánó József volt országgyűlési képviselő és Vedliczky József (baloldali) a jelölték.

— A Keszthelyre érkezett jobboldali jelöltet, Kozmicsot nem nagy szívélyességgel fogadta a közönség,

melynek nagy része baloldali elveket vall és igen zajos hangoztat.

A sopronmegyei Deák-kör január 10-dikén étekezletet tart a képviselői jelöltségek ügyében.

A sopronmegyei kapvari kerület deákpartit jelöltje herczeg Eszterházy Pál, a nagybajomi választókerület jelöltje pedig Halmsy Endre. E két jelöltet kivül, mint a „Napló” tudósítja, Sopron megyének még legalább három deákpartit képviselője lesz.

— Kaposvárot deákpartit bizottmány alakult. Kaposvárot a balpart roppant erőfeszítése dacára valószínű, hogy Somssich Pál nagy többséggel fog megválasztatni.

— Nagy-Enyeden Kemény István és Alsó-Fehér alsó kerületében Barscay Ákos megválasztása bizonyosnak tartatik. Mint a „Napló” tudósítja, Alsó-Fehérben azért nincs organizált deákpart, mivel az igen csekély baloldali elemek mellett a szervezkedést nem tartja a Deák-part szükségének.

— Tordamegyéből jövő tudósítások szerint — írják a Naplónak — nem tartják lehetlennék, hogy Tiszta László, ki a balparton levők közt mondhatni egyedül fejt ki Erdélyben nagy tevékenységet, okoz nagy ingerteliséget és zavart, Kolozsvárt, fogna fellépni, és nem Tordamegyében. Nem tartják azonban lehetlennék őt magát is helyben Tordán is megbuktatni; ha pedig más valakit fogna fellépíteni, pl. Ludvigot, annak megbukása igen valószínű. Tordán, miként állítják, két nev mellett fogna a párt sikeresen küzdhetni Tiszta László ellen. Egyik az idősb gr. Teleky Domokos (a gerayeszei), másik n. enyedi tanár Kassa Dániel.

KÜLFÖLD.

A konferenciáról illetőleg, a lapok posztir hírként csak annyit jelentenek, hogy Görögország nem Rangabé, hanem Delyanis által fogja magát képviseltetni, de nem tudni, vajjon itt a volt miniszter, vagy a konstantinápolyi követ van e érte.

Miután az értekezlet alapja megvetetett, a diplomacia, hogy a tényleges kiegyezés utját egyenesse, most oly megoldás feltalálását munkálkodik melyről előre bizonyos volna, hogy azt a konferenciában részt vevő hatalmak, legalább lenyeges pontjaira nézve, elfogadják. Ez esetben remény nyílnék a tárgyalások gyors lefolyására, mert a conferenciának szorosan nem volna más feladata, mint a már lefejt egyezményt conditionálni és megpecsételni.

Franciaország ma az irják a Timesnek Berlinből:

„Mindinkább kiderül, hogy Franciaország le akarja magának kötelezni a pétervári kabinetet. Nem elég, hogy a conferenciát a prától egészen függetlenül sürgette, hanem újabb engedményt is tesz Oroszországnak, beleegyezvén, hogy Candia jövődombi sorsa feletti tanácskozás a conferencia teendői közé fölvessék. Oroszország terve szerint, a sziget ad ministratív önkormányzattal volna jutalmazandó makács ellátással. A francia kabinet nem veti el föltétlenül ezen idvánt, de a méltányos követelések kielégítésére nézve elegendőnek véli, ha Candia számára keresztény kormányzó nevezetik. Oroszország magá részéről nem látszik hajlandónak követeléseitől elállani s a török egyezményre mászkodva sürgeti, hogy a candiai emigránsok rigtón hazaküldessenek. Miként is várhatják — mondják Pétervárt — hogy ezen emberek török többség alá adnák magukat, ha csak előbb a sziget alkotmányára akként nem módosítatik, hogy őket minden büntetés ellen tetteleg biztosítsa. Ha a candiai kérdés ezen része a conferencia elé kerül, a vita szükségkép Törökország belügyeire is ki fog terjeszkedni, s oly tere vitetük át, melyen a keleti kérdés egész terjedelmében ismét szönyegre kerülhet. A fennebbiekből még nem lehet bizony követelést, hogy Oroszország megadja a francia kormányának az öhajtott ellenengedeményeket, de annyi kétségtelem, miszerint Franciaország jelenleg nagy előzékenységet tanusít, és egy héttel előbb még elhatározottnak látszott a pétervári kabinetet megsérteni.”

— Köln. Ztg. párisi levelezése szerint, Oroszország is belátja, hogy a határozottan törökellenes politika keleten egyelőre nem számíthat sikerre. Diplomata háta mögött kis asztal mellett fiatal irakok eléz vastagságú akták csomagának expeditiójával volt elfoglalva. A falusi vendécska háta mögött, kik Joubertet körülölgék, a szoba egyik szegletében egy öreg asszony fiatal leány társaságában foglalt helyet oly módon, mint oly személyek, kik arra várakoznak, hogy ök maradjanak legutoljára.

A mint a jegyző egy emberrel — ki lehetetlenségét kívánt tőle — végzett s félig meddig kívánságának lehetetlenségéről meggyőzte — mert a falusi ember csak igen ritkán győzhető meg teljesen valamiről, — látta volna, hogy meg folytónosan új tanácskerök s ügyfelek érkeznek, megparancsolta, hogy a kisló ajtó zárassék be, mert — ugymond — fontos ügyekben rigtón távoznom kell, és Montségur ur sem maroland idehaza. E rendelet után kérte Raouit, tenne fel némely okmányt a neki adott utasítás szerint, mig ő látogatóival folytatta a beszélgetést, szigorúan megtartván az első ségi rendet.

Sokszor némely felvilágosítási pontot, melyet magyarázataiban hozott fel, huszszor is volt képtelen ismételnem, mintha védené, a szűk és értelmi fel fogás hiányzott volna — mert ez a pórnép nem hiányzik soha, mikor saját ügyéről van szó, — hanem, mert mikor a hivatali embere ökai az ő szállítását kiforgatják, huszszor is ismételték azokat magának, azon reményben, hogy talán nem jöi halott.

(Folyt. köv.)

Könyvismertetés.

Jogirodalmunk egy kitünő termékre hívjuk föl olvasóink figyelmét. E melegen ajánlott mű czime: Római jogtan. Irta Dr. Vécsey Tamás, nyilv. jogtanár a z erperi es. collegiumban. Utolsó fizete most került ki a pesti első magyar egyesületi könyvnyomda sajtója alól. Ara e díszes kiállítás, 304 octáv lapra terjedő egész munkának 3 ft. o. e.

A római jogtudomány fontossága részint azon nagy befolyásban gyökerezik, melyet a világalomra végződött antik Róma az összes európai polgárosodás fejlesztésére gyakorolt, részint magának a római jognak való és erő teljességében, a jogfogalomak szabatos és tudományos meghatározásában és értékesítésében. E körülményekben véljük kulesat rejteni annak is, hogy a római jog ösidőktől óta egész a modern korig az európai törvényhozásra termékenyítőleg hathatott, és hogy a római jogban kifejlődött nagy elvek még jelenleg is közmondásokként járják be a mivel világot, s abban másfél évezred óta — interregnum nélkül — uralkodnak.

tiája ennek következt konferentián oly okm tekezlet berekesztése kormányt Görögország Országának nem adta banem a többi hatalm volt ez egyszer enged (Görög k es z irják, hogy Athenben elkerülhetlennék tekl nyek: Botzaris, Hadji Pietrosz, közásra gyűlnek egy képeni haditervet s a partvédelemről s a kőtbőben már megk Thessalia határán ö községeiben is tobor állítólag már több e Epirusból szintén ne országba.

A tartalékból e tekintetben a kam fel a kormányt. A után, a képviselő há és biztosítók, mis zakra, ha azokat felszabadítása teszi „hogy csak mint hel r o s és Bulgári jelenleg az ellenzék r o s t, s kijelentet e tala követett uton Comonduros ma mistokles példá perza királylval s egymás oldalán melle Midőn Athenben e rivalgásnak vége roppant néptömeg f o s t (éjjen) kiállítás.

Görög kir kervényekkel Mos kétkednek, hogy Ezen sürzés forgas napon számlékben követhet Gortsell őszni, hogy Poros pit-ját-zanak Athen bitonsággal a há polyban, nihelet a kormány azonban modot s a szulán tatott.

De nem csupá huron pendülö Ror névszerint Oroszors mi ismét mutatja, hól de ha sikerülne a török görög viszá testnek csak egy sel elben nem kevésbé é lángha borítva ököz tőkből hadviselő fe kezésre.

Oroszokat h ue tábornok a be készteltek tesz eg odeszai katonai ker nek felhalmozva, s megsejtertetek. Ez ségnél mutatkozott a fejt ki a varsói h mind behívták s a pénzül egyezkedne ország betjeze e ha nemzetörseget is ha ton neveztek ki, szédet intezett hozz állást foglalnak el gük, hogy a haza f mezzék.

A „Köln. Ztg.

A római jog déli részeiben há ben szilárd gyökere z ad végeig uralko és nyugati Franczi hol az, mint jelenik kintettét tulajdonk tekykén hivatkozta vekre nézve.

Spanyolország a római jog. — A szekernek soluma matzatott, de az er riut bírálték el az ket. Nemtorozági ányait pótlólag — vényerőre emelked fejtett jogviszonyo s az állam és nemz nak gyökerei is melyeknek tápanyo csak Verbóczy Trij ink szántalan hely.

A római jog alatt egyenesen ford ladásnak, és bajj Az el ami és egyhá vetketek vele. Leil iskola egyéb meste polgári törvénykö

Több jogtudó alatt a római jogot azt nyilvánítá ez is ugy tint fel akkor magyar ifjuság fig jogtól, hanem meg zettink szerepelt, s koztatni látszott a móddal és irányny nem mozdították is tak valódi épülési mai jogi kézikönyv fordították, senki vagy Neckár partj bennök, de a szöbe lom olyan, mintha pezne a magyar bí Hazánkban a összpontosul, hámj jogi gondolkodású római jog tárgyalá általa az ig a zsá

AZ „AUTONOMIA”

TÁRCZÁJA.

A ház gondnok.

Régény.

(Franciaiból magyarítottá Küröz Antal.)

ELSŐ RÉSZ.

V.

— Jól van, édes atyám, ha ön azt gondolja, hogy e házasság illő s előnyös lehet a fiatal emberre nézve, bár mennyire fáj csak a gondolati is, Mariettétől elválni, nem akarok e részben semmit ellenvetést tenni, hogy ön öt marquise-nő rangra emelje.

— És pedig mily kedves marquise-ö leend belőle; mondá az öreg vakargatva orrát.

— E! E!

— És én mondom önnök, hogy nem akarok marquise-nő lenni — hangoztatá e pillanatban Mariette, ki hirtelen a szobába lépett, s ki Agota utolsó szavait hallotta; aztán folytató:

— En nem hagydom el a kisasszonyt, habár herczegnővé is lehetnék, én sokkal inkább szeretem őt; én nem akarok férjhez menni, legkevesebbé egy marquis hoz; lássa uram, én magam urnöje vagyok, miután azon szerencsétlenség ért, hogy árva maradtam, én hajdom akarok maradni. Mi pedig Montségur urat illeti, nem tudom, mi hatalmazhatja fel önt uram, hogy így le akarja öt alázni.

— Ab! én le akarom alázni Montségur urat mikor egy szép, gazdag nővel akarom összeházasítani?

— Igen uram, mikor neki nőül egy szolgáló leányt akar adni, neki, kinek atyja annyit vagyonnal és méltóságokkal bírt.

Az öreg megszűnt orrát vakargatni, és komoly arcot öltött.

— Elég, gyermek, elég, menj dolgoz után.

— Jöjj Mariette, szóla Agota iléséből felemelkedvén. — Bocsanat édes atyám, valamint kell neki parancsolnom; s maga alól elasztítván a széket, Mariette után távozott.

Alig hogy szobájába ért, egy karszéke veté magát, Mariette pedig lábainál egy zsámolyon foglalt helyet, kezét ajkaihoz emelvé s majdnem kéro tekintetét vetett urnöjére, annak arcáról akaráván leolvasni az esemény kulcsát.

Agota szeliden szóla:

— Atyám tréfálni akart, tudod, hogy enyelgése mindenkör bízzal volt.

— Hagyj Bréche ur enyelgéseit, felelé Mariette megvetéssel, én csak azért haragudtam meg, hogy annyira le akarja alázni a szegény fiatal embert, ki neki soha nem vétett s kinek egyedüli hibája, hogy nem gazdag, mi mindazonáltal nem szolgál akadályul, hogy az egész vidék ne tisztelje, ne szeresse őt, valamint édes anyját is, a derek jó marquisenöt. De hogyan érzi ön magát, kisasszony? ön hosszan lovagolt ma reggel, egészen a Lance estésáig, három mérföldet!

— Ki mondá ezt neked, Mariette?

— A barilliere i haszonbérli, ki önnel azon pillanatban találkozt, melyben ön Zephirinek Corniche hegy-lánczra kapaszkodék, — mely valóban megérdemli a nevet, melyet visel, mondá nekem Benedek, sajátos sebes menéséről, de ön, édes kisasszony nem vette észre a derek ferfút...

— Azt gondolod, hogy az embernek épen ideje van jobbra balra tekinteni, mikor Corniche hegyre kapaszkodik?

— Es miért teszi ön kockára életét e keskeny ösvényen, mielyn kettő nem találkozhatik a nélkül, hogy az egyik a mélységbe ne bukjék, s Istenem, mily örvénybeli valóságos pokoli mélység.

— Te tudod, hogy Zephirinek biztos lépése van, s hogy a kard élén is képes volna járni.

Mariette firkúszó tekintetét nem vette le urnöje arcáról, ki szembeszökő zavarba jött ez által.

— Hagyj magamra Mariette, mondá emez, zavardását titkolói akarván, — ironom kell, menj gyermekem mindjárt készen leszek.

Mariette lassan felkelt, hogy engedelmeskedjék kisasszonyának, — s szomorú arccal kis szobájába távozott.

Amint Agota magára maradt, bőszenan luzta végig kezét homlokán. aztán az asztalról egy könyvet vett fel, melyet rigtón helyére vissza is tett, ábrándjaiba merült, gondolata céltalanul tévedezett, midőn egyszerre erős léptek valának hallhatók ajtaja előtt. Bréche ur, mert ő volt, leánya szobájába lépett.

— Hirtelen hagyta el engem, kedves leányom, — mondá jó kedvvel, mely épen nem volt sajátja — azért kénytelen valék szobádban felkeresni téged. Agota, én néhány napra elutazom, Valenciába hívna ügyeim. Jelenkezny irományokat várok Joubert uralt, amint kezedhez veszed, legyen gondod, hogy rigtón utánam küld azokat, mert nagy szükségem van rájuk, Endre hádd hozza utánam.

— De, édes atyám, sokkal egyszerűbb leend, ha Joubert ur egyenesen Valenciába cimezendni vedvre az irományokat.

Szerk.

TÖZSDÉ

Table with financial data including 'Pesti Áru- és értéktőzsde', 'Magyar értékpapírok árkelete', 'Bécsi börze', and 'Részvények'. It lists various goods, stocks, and bonds with their respective prices and exchange rates.

HIRDETÉSEK

Large advertisement for 'SZEMÉLYSZÁLLÍTÓ-GŐZÖSÖK' (Steamship Transporters). It features a steamship illustration and text detailing shipping routes, schedules, and company information. Key locations mentioned include Orsovára, Bajára, and Zimonyba.

Advertisement for 'ERŐSÍTŐ-ITAL' (Tonic Wine). It includes the heading 'Értesítés.' and a list of names and addresses of distributors across various cities like Pest, Győr, and Szeged.

Advertisement for 'Singer Manufacturing Company'. It features the company logo, the text 'A new-yorki Singer manufacturing Company', and an illustration of a woman operating a sewing machine. The ad promotes the quality and variety of their sewing machines.

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off. It appears to be a continuation of an article or a separate notice.

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off. It appears to be a continuation of an article or a separate notice.